

Trzydzieści sześć widoków Góry Przeznaczenia

Widok czwarty: Wierzbowymi witkami smagani

Scena 1

Lothlórien, na scenę wchodzi Galadriela, a za nią idą Frodo oraz Sam.

Sam

Pani Galadrielo ziomówo, ale jak to właściwie działa? Mówisz, że to nie magia, ale mi się widzi, że jednak magia, bo nie kumam jak można w miednicy wylukać Shire lub Saurona.

Galadriela

To co widzicie w Zwierciadle, to nie jest nasza rzeczywistość. Ono pokazuje inne światy, a niekiedy i inne czasy w innych światach. Potencjalnie tożsame z nadchodzącymi lub minionymi wydarzeniami, których my już doświadczyliśmy lub dopiero doświadczymy, lecz nie nasze. Zwierciadło wyszukuje rozdarcia między stykającymi się rzeczywistościami i przez nie może uchwycić strzępki obrazów. Pomyślcie o tym w ten sposób, że uniwersa rozpięte są na sieci *stałych*, przez które przeplecione są nicie *zmiennych*. Zawsze jest Pierścień, zawsze jest Czarna Wieża, zawsze jest Frodo, ale ich rola bywa inna. Tacy sami, ale jednak trochę inni...

Frodo

Pani Galadrielo, zgubiłem się po „inne światy”.

Galadriela

Istnieją różne wersje świata, które czasami są na tyle bliskie, że przenikają się ze sobą. Zwierciadło monitoruje te przeniknięcia i pobiera informacje z drugiej strony. Gdzieś tam zapewne jest inna Galadriela, która przez inne Zwierciadło obserwuje nas.

Frodo

Jeszcze raz od „różne wersje świata”.

Sam

I ździebeńko wolniej.

Galadriela

Kwantowa superpozycja. Kot królowej Beruthiel.

Frodo

Aaaaahaaa...

Sam

Nie, nie, panie Frodo ziom, ja już chyba czaję. Pani Galadriela ziomówa mówi, że to Shire, które pan wylukał, to inne Shire, z którego może nigdy nie wybyliśmy. Zwierciadło to tak jakby okno do innych światów.

Frodo

To może krzyknijmy przez to okno temu Frodowi tam, by odbył tę podróż, która tam się nie odbyła. Nie, mam lepszy pomysł. Nakierujmy Zwierciadło na inne Szczeliny Zagłady i wrzucmy przez nie Pierścień do ognia, nie ruszając się z Lórien.

Sam

Panie Frodo ziom, jest pan genialny. Szacun na dzielni! Zróbmy tak, pani Galadrielo ziomówo.

Galadriela

Och, przeceniacie moc Zwierniadła. To jest lustro. Choć widzicie w nim obraz, nie możecie przez nie przejść.

Sam

Kicha, nici z szybkiej podróży.

Galadriela

Nie za pomocą zwierniadła. Chociaż... nie, nie mówmy o tym.

Frodo

„Chociaż”? Istnieje inny sposób, prawda?

Galadriela

Tak, istnieje. Mam tę starą szafę, jeszcze z czasów Valinoru. Sama nie wiem czemu ją stamtąd zabrałam. Od czasu gdy majstrowali przy niej Drúedainowie, jest sprzężona ze Zwierniadłem i pozwala przekraczać rozdarcia. A mieli tylko poprawić zawiasy, a nie sprowadzać lwy do swoich kwantowych eksperymentów. Taka podróż jest jednak niebezpiecznie, nie wiadomo gdzie dokładnie traficie.

Sam

Może być gorzej niż Mordor?

Galadriela

Celna uwaga.

Frodo

To na co czekamy! Do szafy!

Hobbici wybiegają, Galadriela wychodzi za nimi.

Scena 2

Góra Przekłeta, Szczeliny Zagłady. Po prawej stronie balustrada, na niej obwieszczanie „Miej baczenie: rozżarzona magma”. Wchodzą Frodo i Sam.

Frodo

Patrz, Sam. Jesteśmy na miejscu. Udało się... chyba. Nie wiem, jakoś czuję, że coś tu nie gra.

Sam

Istotnie, imć Frodo kumie, cudaczność jakaś w lufcie wisi.

Frodo

Może to nic ważnego... Wstrzymaj się. Powtórz co powiedziałeś.

Sam

Istotnie, imć Frodo kumie, cudaczność...

Frodo

Stop. To zabrzmiało osobliwie.

Sam

Czyżby pani Lotalorii wpędziła nas w jakąś niedolę?

Frodo

Pani czego?

Sam

Lotalorii. Imć Frodo kumie, przecież znane są panu te sprawy.

Frodo

Są znane, Samlisie, ale jednocześnie tak jakby nie były. Jakby coś, co znałem, było zastępowane tym co znałbym, gdybym... „Samlisie”? Ku jakiej przyczynie powiedziałem „Samlisie” a nie „Samwise'ie”?

Samlis

Azaliż dyć takie me miano: Samlis Gaduła.

Frodo

Och nie... Sam, jak ja się nazywam?!

Samlis

Frodo Bagosz, imć Frodo kumie... „Bagosz”?! Czy to oznacza, że...

Frodo

Jesteśmy w innym tłumaczeniu! Musimy stąd uciekać!

Wkracza Sauron.

Sauron

Oddajcież Pierścień, imć Bagoszu z Bagoszna!

Frodo

Ach, biada nam, Zły przybył jest by zgubę Isildurową w posiadanie ponownie objąć.

Samlis

Zaprawdę, biada, imć Frodo kumie, po trzykroć biada nam, hobbickim niebożętom... czekaj, panie Frodo ziom, my to na pewno dobrze robimy?

Frodo

Cóż twę konsternację wywołało, druhu Samlisie?

Samlis

Czy my na pewno słusznie wysławiamy się w mowie wierzbowych zarośli? To tak trochę jakby staropol...skawym zajeżdżało.

Frodo

W sumie racja, trochę przeginamy z tą stylizacją. Lecz nie powinno być ci dane powoływanie się na staropolski, to rodzaj anachronizmu w domenie uniwersów.

Samlis

Starowspólnomownskawy?

Sauron

Nie wystawiajcie mej stoickości na próbę! Oddajcież mój klejnot drogocenny, a męki wasze krótkimi będą.

Samlis

Azaliż, przenigdy nie pozwolim, by Pierścień Jedyny wpadł z ręce Włodarza z Więcejdrzwi.

Sauron

Włodarza skąd?

Samlis

Z Więcejdrzwi. No halo, Mor Dor?! Aliści!

Sauron

Dyć to blasfemia. Mordor pozostał Mordorem.

Samlis

Dobrze, niech i tak będzie. Zatem skoryguję się. Azaliż, przenigdy nie pozwolim, by...

Frodo

Wstrzymaj się Samlisie. *(Półgłosem)* Jest dobrze. Mam koncept jak frasunek ten ku naszej fortunie przyczynić. *(Wyciąga z kieszeni Pierścień i podaje go Sauronowi)* Proszę, oddaję klejnot, nienawiścią twą ukuty.

Sauron

(Wydziera Pierścień z Frodowej prawicy) W końcu, po latach Pierścień mój powrócon do mnie jest. Zwyciężyłem.

Frodo

Cóż zrobić, zwyciężyłeś. Jeden by rządzić wszystkimi ponownie wpadł w stan twojej majętności. Teraz pięć pierścieni elfów będzie musiało się ukorzyć przed Sauronowym majestatem.

Sauron

Tak, pięć pierścieni... jakie pięć? Trzy.

Frodo

Trzy? Aliści na pewno? Samlisie, elfowie mają trzy pierścienie? Jak się ten rym w całość składał... Pięć pierścieni elfów...

Sauron

Trzy! Trzy Pierścienie elfowym władcom szlachetnego miana,
Siedem krzatów monarchom w kamiennych sal koronie,
Dziewięć ludzkim istotom, którym śmierć pisana,
Jeden dla Władcy Ciemności, co trwa na mrocznym tronie.

Frodo

Zapomniałeś o czymś. „W Mordorze moc, która zwycięży, nie chciana”.

Sauron

Cóż za brednie?

Frodo

Tak stoi w tym wierszu. Moc, która zwycięży, nie chciana. A ty właśnie zwyciężyłeś.

Rozlega się skandowanie orków.

Orkowie

Precz z Sauronem! Precz ze zwycięzcą.

Wkraczają orkowie samotrzeć.

Ork I

To on, zwycięzca!

Ork II

Nie chcemy cię tu! Precz!

Ork III

Precz!

Orkowie ujmują Saurona i wyprowadzają. Hobbici obserwują całe zajście ze spokojem.

Samlis

Imię Frodo kumie, tam stało „Moc, którego zwycięży nie chciana”, nie „Moc, która zwycięży nie chciana”.

Frodo

Samlisie, Samlisie, ty masz tę wiedzę, ja mam tę wiedzę, ale nie każdy w Mordorze miał wolę by naprawdę oddać się lekturze tej translacji.

Samlis

Imię Frodo kumie, zaiste podstępny z pana hobbit... hobbit? Na tę manierę się o nas wysławia, prawda?

Frodo

Zmierzajmy ku Włości, nasza peregrynacja zakończoną jest.

Samlis

Zaisteż, przedni to koncept. W drogę!

Oddalają się. Kurtyna.